

Spørgsmål 6:

Hvorledes sikrer man, at homøopatiske præparater frit kan ordineres?

Svar:

Hvis der med ordination tænkes på lægers receptudstedelse, er denne principielt fri allerede i dag. En læge kan således udstede recepter på et hvilket som helst lægemiddel, herunder lægemidler, der betegnes som homøopatiske.

Det apotek, hvor recepten indleveres til ekspedition, har ifølge apotekerlovens § 28 pligt til omgående at søge lægemidlet fremskaffet (eventuelt selv fremstille det), hvis det lovligt kan forhandles her i landet.

Problemet ved receptordinerede homøopatiske lægemidler har derfor alene været, at visse læger har ønsket at benytte bestemte (særligt tyske) fabriksfremstillede præparater, der som medicinske specialiteter kun kan forhandles her i landet, hvis de er optaget i sundhedsstyrelsens specialitetsregister, jfr. apotekerlovens § 72, stk. 1.

Den eneste mulighed for sådanne receptordinationer i henhold til gældende apotekerlov er dispensationer efter § 72, stk. 3, som imidlertid i den senere tid er givet til alle læger, som har søgt herom.

Denne dispensationsadgang er opretholdt i lovforslagets § 13, stk. 2.

Ved lovforslagets ikrafttræden agtes imidlertid, som nævnt i svaret på udvalgets spørgsmål 4, homøopatiske præparater af en vis fortynding undtaget fra lovens regler.

Dette vil for læger (receptudstedere) betyde, at homøopatiske præparater i fortyndinger på mere end 1 til 1 million vil kunne anvendes frit i patientbehandlingen — uanset hvor de er fremstillet. Kun såfremt præparaterne skal anvendes til injektion, vil de kræve ordination ved recept.

Hvis der med ordination menes ikke-autoriserede helbreders uformelle anvisninger og råd til patienter om at indtage bestemte lægemidler, har dette efter gældende regler ikke været muligt for så vidt angår homøopatiske præparater, både fordi disse har været receptpligtige, og fordi der har været tale om ikke-registrerede medicinske specialiteter.

Indføres der regler som ovenfor omtalt, vil homøopatiske præparater i fortyndinger på mere end 1 til 1 million også på denne

måde kunne anvendes frit, medmindre der er tale om injektionspræparater.

Ordination af andre homøopatiske præparater vil fortsat kun kunne ske ved recept.

Eventuelt nye regler, som skal gælde alle homøopatiske lægemidler, må efter indenrigsministeriets opfattelse afvente resultatet af de igangværende undersøgelser, jfr. svaret på udvalgets spørgsmål 4, idet sådanne regler må forudsætte dels en nærmere fastlæggelse af begrebet homøopatiske lægemidler, dels en undersøgelse af mulighederne for en „uskadelighedskontrol“.

Spørgsmål 7:

Hører vaseline og spinatin under farmakologiske specialiteter, og kan disse forventes registreret i henhold til § 15?

Svar:

Vaseline er et stof, der vel i enkelttilfælde kan anvendes med et lægemiddelformål for øje, men som i det væsentligste finder anvendelse bl. a. som hjælpestof ved fremstillingen af brugsfærdige lægemidler i øvrigt. Under forudsætning af, at det heller ikke i fremtiden falldes som et lægemiddel, vil det allerede af denne grund ikke kunne blive betragtet som en medicinsk specialitet.

Spinatin er optaget i sundhedsstyrelsens specialitetsregister (D. sp. nr. 1596) og vil kunne forblive heri også efter lovforslagets gennemførelse.

Spørgsmål 8:

Kan ministeren nærmere forklare, hvori den i ministerens fremsættelsestale omtalte liberalisering består?

Svar:

Mellem lægemidler og kosttilskud består der begrebsmæssigt en glidende overgang, idet såvel lægemidler som kosttilskud og føde-tilskud skal tilføres mennesker eller dyr for at forebygge, lindre eller helbrede sygdom. Som nærmere omtalt i besvarelsen af spørgsmål 1 kan der derfor ikke ved en abstrakt definition på forhånd fastlægges en ganske klar afgrænsning mellem lægemidler og kosttilskud. Den i den gældende lov om apotekervæsenet indeholdte definition af lægemidler har som følge heraf givet anledning til vanskelige afgrænsningsproblemer